

ŠESTÁK

Oddílový časopis 6.koeukovaného oddílu Junáka - svazu skautů a skautek ČR v
Kateřinách číslo 94. vydáno 13.května, nákladem 40 výtisků

... Novinky ...

100.oddílové DVD

Bylo dokončeno nejnovější DVD s číslem 100!!! Je na něm velikonoční akce oldskautů z planiny. DVD obsahuje 480 skvělých fotografií z onoho tajemného kraje a 21 minutový videofilm, který sestříhal nový člen oldskautů Pípa.

Vlčata mají pramici

Ze zanikajícího Ostravského střediska získali vlčata díky Klamerce do správy skautskou pramici P550 (zatím bez oplachtění) s plným vybavení pádly a vestami. Díky Dazulově a Markově pomoci jsme loď a několik dalších věcí převezli v sobotu 5. dubna na Vsetín a vše za Pajtašovi a Bobrovy asistence nastěhovali do klubovny. Dalším problémem bylo uskladnění pramice. Zvolili jsme variantu zavěšení lodě pod strop přímo v klubovně, kde ji budeme mít takříkajíc pod stálým dohledem, a do této práce se s vervou pustil Bobr, který sehnal materiál a přispěl dobrým nápadem. Velký dík patří i Romanovi, který po našem marném pokusu udělat díru do vnější zdi, přispěchal na pomoc s pořádnou vrtačkou, se kterou byla díra hotová natošup.

Jsme opět v tisku

V právě vycházejícím „zpravodaji o výchově a využití volného času dětí a mládeže“ se o ŠESTCE i kabelové televizi v Kateřinách píše. Celý zpravodaj ARCHA č.2/2008 si můžeš prohlédnout v elektronické podobě. Nás se týkají hlavně strany 10 a 11. Naše fotografie je na straně 3 (Pavuk spící svého compu na první Lanpárty na středisku) a další fotky jsou na dvojstraně 10-11 (z tábora, slaňující Kája, na raftu a na koních) - u všech je napsáno „fotografie z archivu skautského oddílu Šestka Kateřinice - www.sestka.eu“.

Dohodli jsme se Zubem, že kabelovku za ŠESTKU budu opět dělat já. Budu se snažit, aby se mnohaměsíční výpadek a vnímání oddílu „diváky“ změnilo k lepšímu. A to mimo jiné znamená, že by se příspěvky měly pravidelně obměňovat. A tady bych potřeboval vaši spolupráci – uvítám všechny fotky (i z mobilu) z jakékoliv akce, kterou se vám podaří nafotit. Ale pozor – potřeboval bych je dodat nejpozději druhý den po akci (protože se budu snažit také o to, aby příspěvky ŠESTKY na kabelovce byly taky AKTUÁLNÍ). Můžete mi je (nebo Zdendášovi a Pájovi – ti mi to stáhnou do počítače) donést přímo, poslat mailem nebo uložit v DBCB na server (to si stáhnou z domova) a ti nejzdatnější to mohou přímo vyvěsit na web ŠESTKY do fotogalerie – odtud si to pro kabelovku také stáhnou. Tak nezapomeň - nejpozději druhý den po akci fotky k Dazulovi !!!!

Lyžování na Chopku 2.4.

(Anita) 4:40 mi zvoní mobil. Ani trošku se mi nechce z vyhřátého pelíšku. Sam na mě zírá, co jako už vstávám, oblízne mi nos a já jdu první uklidit co do rána natropil... Téměř na minutu přesně parkuje auto značky LACHIM u naší brány, Dazul zatím řídí. V Jablůnce ještě přibereme Pípu – našeho nového člena – vzorně strká Dazulovi registrační poplatek a žádá si oldskautské triko. Sjezdovky jsou poloprázdné, řady žádné. První jízdu jedeme společně s Dazulem a čekáme jak se mu s tím jeho zavážím budou dělat obloučky. Jede docela obstojně, mírně si směr vyvažuje rukama a hůlkama. Zanecháváme ho tedy svému osudu a jezdíme vlastním tempem. Oskárek nás pak všechny vylákal na vrcholek. Děláme pár společných foto a vystavíme své bílé tváře na opal :-). Na oběd si dáváme gorden blue – nicméně nám „slovenští bratia“ naservírovali nějakou placku, která tedy pravděpodobně s kuřecího masa byla, ale nikdo z nás nenašel ani sýr ani šunku. A proto na zpáteční cestě auto LACHIM neprojde okolo McDonaldu bez povšimnutí ...

Brigáda na Bařince 5.4.

(Dazul) Miris, člen našeho os klubu, je už několikátým rokem správce střediskové chalupy Bařinka. Dneska pořádal jarní brigádičku a tak jsme jej nemohli nechat ve štychu. Zatímco Miris řezal dřevo s klukama z JEDNIČKY, my (Dazul, Irča + Zdenda a Fialka) jsme zahazovali díry kolem studňáků, kopali trativod od studny, nosili kameny, dělali zídku kolem studňáků atd. DVOJKÁŘKY dělaly pořádek v chalupě a JEDNIČKÁŘKY odvodňovaly horní plošinu nad chalupou.

Kurz westernových dovedností 13.4.

(Zub) Noo, on to ani tak kurz nebyl, spíš takové kamarádké setkání lidí, kterým western něco říká. Ještě před akcí jsem řešil, jestli z toho udělat jen soukromou akcičku pro příznivce oddílu anebo to vyhlásit do světa a čekat na davy westernuchtivých lidiček. Vzhledem ke klesajícímu zájmu ze strany střediska jsem docela rád, že oddílová rada rozhodla ve prospěch soukromého kurzu. Dokonce se údajně hned hlásili lidi, že určitě dojdou. Opak byl pravdou a trochu mě to mrzelo, ale nebyl jsem zas až tak smutný. Kurz pořádám vlastně už od začátku hlavně kvůli sobě a své chuti šířit umění lasa a biče mezi lidi a lákat k sobě nové tváře, takže počet asi 9 lidí mě nijak natrápil. Březiny jsme měli pro sebe a pěkně jsme si to užili. Vevnitř se lasovalo o sto 6 a pak jsme se všichni přesunuli ven, kde se práskalo s bičem a házelo nožem a sekerou. Myslím, že to byla velice příjemná akce ke spokojenosti všech zúčastněných. A příště to udělám podobně, ale vlastně úplně jinak.

Kolmo na Hostýn 13.4.

(Irča) Po popršené sobotě jsme v neděli za svitu sluníčka vyrazili na kole. Nechtělo se mi jet zase stejnou trasu na Troják, tak jsem vymyslela, že se na Troják dovezeme autem a pojedeme na Hostýn. Dokonce se mi podařilo přemluvit Zdendu a Vojtu (synovce), že pojedou s námi. Hurrrááá. Chudákům jsem slíbila, že to je po rovince, ale tak si tu cestu fakt pamatuji. No, skutečnost byla „malinko“ jiná, ale drželi se statečně. Výjezdu předcházela pečlivá příprava a dofoukání. Jaké bylo naše překvapení, když Vojtovo kolo mělo roztrhaný plášť. Tak ještě honem pro jiné kolo vzhůru nahoru. Na Trojáku se setkáváme s Anitou a Elen, a potkáváme Jarku Proislovou s přítelem (naše bývalé sousedy ze Vsetína), kteří se k nám přidávají a posilují náš tým. Jelo se nádherně, sluníčko svítilo, větřík povával, a ve zdraví dorážíme na Hostýn. Dáváme si obídek – před posledním kopečkem taky jediná motivace k jízdě – odpočíváme, někteří si i zchrupli a hurá zpět. Cesta jde pěkně od pedálu, protože je to přece jen víc z kopce a hoši už tak moc nebrblají. Odpočíváme, vychutnáváme si sluníčko, nohy bolí, je vidět, že zima byla bez sněhu, ale to rozhýbem, to rozcvičíme – časem... Hodnotím tuto akcičku, jednu z prvních jarních, velice pozitivně. Doufám jen, že jsme dětem neznechutili výlety s rodiči a příště pojedou znovu.

(Fialka) Ivančina je taková naše, typická, družinová výprava. Teda aspoň pro mě, Káju, Máju a Ditu akorát tentokrát Dituš zaspala. Z Kateřinic se jelo 6.50, jak jinak. V Ratiboři jsme šli ještě nakoupit. Na zastávce jsme zjistili, že je nás 9. Autobusem jsme jeli na rozcestí a cestou vidíme nějaký bus u Jablůnky a doufali jsme, že to není náš. No jako vždy byl to on, takže jsme šli po naší speško nové cestě z horní zastávky dolů. Nasedli jsme teda spíš stůpli si, já si nestěžuju já sem seděla. Tak debatujem s Janinů v ozdravovacíc přestávkách chodíme ven na vzduch. A tak si říkáme kama to jedem, že to trvá snad dýl než obvykle. V Ostravici nám Hanýsek vysvětluje směr našeho letu a kam máme přijít na zpáteční letiště a také, že pod sedákama máme vesty na přistání na vodě. Zrazu ha žblepst, chrrrrr, stop. Hmmmmmmm tak už nejedem. Asi po hodině spravování jsme konečně vyjeli, ale s tím, že jdem na Ivančinu jen. Tak to já samozřejmě nechcu dopustit, ale vypadá to, že mám asi pech. Vystoupíme a dáváme pokřik a v pašáži „ cěrky, ogaři“ moje oko zbystří a po pokřiku sa zeptám, kde su ti ogaři. No, tak nic. Vyrážíme směr kopec. No jo jde to skvěle, po chvílce ztěžka, ale dojdem na našu oblíbenů lůku počkat na Janinu a spol. Nakonec nás předběhli, tak jsme sa potkali u stánku. A zas jdem výš a čekáme před Ivanu těsně. Dojdem akorát na zahájení a po dlouhém debatní sa rozhodnem jít na Lysů super, sice Mája by mně asi urvala hlavu nejradši, ale nebyla jsem sama kdo tam chtěl. Cestu sa, ale objevily první zdravotní problémy, tak jsme sa rozdělili. Na Lysů jsem šla já, Pažitka, Míša a pan a paní Brožovi. Na Lysé byl zase krásný výhled, ale ten kopec je furt stejně nemožný. Po chvíli jsme šli dolů a zjistili, že Kája s Majů sbíraly podpisy. Načež jejich oblíbený tvor byl Ondra ze Studénky, kterého jsme potkávali asi, co 15 minut nějak nepobíral, jo Kačice su složitý název na zapamatování. Cestů sme došli zbytek lidí a směřovali k busu. V restauraci, kde na nás čekal bus byla svatba nevěsta měla krásné šaty <= vsuvka pro vdavku chtivé. Jinak celů cestů zpátky vedli chlápci za náma zajímavou debatu a konzumaci kobylek, no obohacující. Cesta zpět byla lepší, sedli jsme si. Dokonce jsme byli hozeni do Ratiboře :-0. No a jako vždy jsme přijeli se spalenými nosy.

Náročný víkend 26. - 27.4.

(Dazul) A tak se stalo, že 254.den po svém úrazu - jsem v rámci „zostřené rehabilitace“ vyrazil se Smerfem a Jurou na přejezd Nízkých Tater. Odvoz zajišťovala Irča, která si zároveň jela zasjedovat se Zdendášem na Chopok. My „skialpinisté“ jsme se s nimi měli do večera spojit. Odjížděli jsme autem už ve 4:15 z Kateřinic, abychom v 8:00 s nasazenými bágly, lyžáky a lyžema přivázanými na báglech vyrazili do kopce ze sedla Čertovica (1238 m.n.m.). Na jižním svahu bylo zprvu sněhu poskrovnu, ale s přibývajícím výškou jej bylo víc a víc. Fascinovaly mne kolonie šafránů. Šafrán je nádherná květina. Neroste všude a proto je tak „vzácná“. A tady jsem byl uchvácen její „touhou k životu“ - některé květiny si našly cestu skrzevá jarní firn a fialověly v bílé jiskřivé ploše ... Nádherný pohled - akorát se těžko popisuje :- Na hřebenu jsme nasadili tulení pásky na skialpy a za kýčovitě slunečného počasí jsme vyrazili směr severovýchod - k nejvyšší hoře Nízkých Tater a pak na Chopok. Šlo se mi tak nějak podle úsloví „jde to - ale dře to“. Ale já byl úplně moc šťastný. I když jsem si na nemocničním lůžku ani na chvíli nepřipouštěl, že bych mohl zůstat na vozíčku a přijít o tyhle expresionistické okamžiky při pohledech na úchvatné vrcholky hory, přece jen tyto okamžiky považuju trochu za zázrak. Po několika hodinách chůze na skialpech jsem v dalekém závěsu za Jurou a Smerfem dorazil na Štefánikovu chatu pod Ďumbierom. Cesta, která normálně trvá cca 4 hodiny, mi zabrala hodin 5. Bylo mi trapně, že svoje parťáky na cestě zdržuju, ale stejně jsem s tím nebyl schopen nic dělat. Vnitřně jsem se chlácholil, že jsem přece pořád ve stavu nemocných a tahle akce je pouze v rámci mé individuální „zostřené rehabilitace“. Ale upřímně - byly to jen kecy, které na mne moc nezabíraly :-)

Bylo mi jasné, že když půjdu přes Ďumbier, kluky ještě víc zdržím a tak jsem byl rozhodnutý, že jej obejdu traverzem do Krúpoveho sedla. Smerfa, který mi oznámil, že půjde se mnou a Jura sám to vezme přes vrchol jsem nejprv ubezpečoval, že to zvládnou sám - ale ten se nedal a argumentoval, že na vrcholu byl už před měsícem. Bylo mi jasné, že by i on šel raději přes vrchol, ale velmi pragmaicky jsem se dlouho nevzpěčoval a uvítal to. A dobře jsem udělal - už v půli traverzu při několikátém přechodu přes kamené pole jsem byl rád, že mi Smerf přenesl těžké skialpy. A taky jsme zde potkali českého skialpinistu, který se s ortézou belhal v protisměru ke Štefánikově chatě. Bágl i lyže mi nesl kamarád. Moc jsem je nepotěšil informací, že já to jdu od chaty hodinu. Ale za hodinu jsem viděl přilétat vrtulník. A taky mi klekla baterka v mobilu (asi půl hodiny po baterce ve Smerfově mobilu). To jsme ale v Krúpovom sedle stačili dát zprávu Irči (na Juru jsme se nemohli dovolat), že mám problém. Že to asi nezvládnou a sestoupíme raději na jižní stranu Nízkých Tater do střediska Srdiečko přes Trangošku. Pak se na nás Irča nedovolala a vrtulník, který kroužil nad místem odkud jsme se naposledy slyšeli jí i Jurovi asi moc pohody nedodal. Sestupovali jsme lavinózním svahem (nyní ovšem s minimálním rizikem spadnutí poslední laviny sezóny) dolů. Dokončení článku najdete na www.oldskauti.cz

Červen

7.6.- Triatlon
13.6. – Oddílovka
15.6. – Slovanská Týsanica
20.-22.6. – Předtáborovka – odjezd kolem
17.00 hodiny
od klubovny, pojedete se auty, s sebou: spacák,
pracovní oblečení,
rukavice, ešus, 400Kč na jídlo a na dopravu
cena možná bude nižší, kdo pojedete dej vědět rádcí.
27.6. – Ukončovací oheň
28.-2.7 – Puťák - Fanta
3.- 4.7 – Expedicka
5.-20.7. – Tábor VVP Libavá

Sraz - začátek: vodní nádrž "Balaton" v Karolince, 9:00 hodin, sobota 7.června 2008
Předpokládáný konec: vyhlášení výsledků v cca 13:30
Avízo, přihlášku a podrobnější informace: Radek Pořízka, 739 037 602 , sestka@skauti.cz
Zúčastnit se můžeš v kategoriích: ŽENY, MUŽI, DĚTI a HROŠI.
Chystáme devátý ročník této akce. Minimální věk účastníků v "normální" kategorii 15 let, v
"dětské kategorii" 7 let. Dobrý zdravotní stav. V kategorii ženy (plavání 200m, kolo 15km, běh
3km) a muži (plavání 300m, kolo 30km, běh 10km). Dětská kategorie se odehrává přímo u vodní
nádrže a na kole se jede kolem přehrady Stanovnica. Kategorie HROŠI - recesní a rekreační
volí trasu shodou všech zúčastněných. Bezpečnost na vodě zajištěna čluny a záchrannými
vestami. Občerstvení na trati zajištěno. **AKCE SE KONÁ ZA KAŽDÉHO POČASÍ!!!**

Děkuji všem kteří se podíleli na tvorbě Šestáka č. 94 (Kecka, Irča, Dazul, Fialka, Zub,
Anita) **Uzávěrka č.95 je 28.5.2008.**
Články, náměty, nápady pošlejte na zdenkagottwaldova@seznam.cz

Sponzorují nás: LACHIM, s. r. o., OBECNÍ ÚŘAD KATEŘINICE, Ústředí Junáka
Krajský úřad Zlín, Město Vsetín, Skautská nadace Jaroslava Foglara

Všechny výtisky Šestáku najdeš na
www.sestka.eu

Šesták
je pro: